

KJAK

Viðmerkingar til Hanus Samró og hansara útsøgn

- Barsilsskipanin má ikki verða ov góð

Rakul Dalsgaard

Út frá hesari greinini og øllum tí, sum eg higartil havi sæð og hoyrt til Hanus Samró, kann eg bara staðfesta, at vit hava TOTALT hvør sín holdning tá tað kemur til, hvat meiningin við lívinum er, hvat er rætt/skeift, hvat er vigtigt/ikki-vigtigt osv.

Hetta er ikki fyrstu ferð, eg standi púra paff og tonki við mær sjálvari: Kann nakar virkuliga hugsa so??? Seinast var, tá Hanus Samró indirek

ta uppfordraði til, at man átti at tikið matin, sum allíkavæl skuldi vekk og givið til tey, sum eru undir forsorg... Hetta var tá tingfólkini ásettu eina standard upp hædd hvønn mánað til tey, sum eru undir forsorg, ístað in fyri at tey móttóku eina peningaupphædd, samsvar andi neyðturviliga tørvinum hjá húskinum.

Nú sigur Hanus Samró, at barsilsskipanin ikki má vera so góð, at kvinnur velja at verða heima ov leingi, tí tað krevur fakligheit at vera á arbeiðsmarknaðinum, og um kvinnurnar eru ov leingi burtur, so missa tær faklig heitina. Eg skilji væl, hvat hann sigur her: "Undgå at belønne uønsket adfærd", men er tað virkuliga komið so

langt, at tað er óynskt atferð, at ein mamma er heima hjá sínum lítla barni?

Og so leggur hann dent á, at tað serliga eru kvinnur við góðari útbúgving, sum ikki skulu vera heima ov leingi... Er tað so okay, at kvinnur sum ikki hava hægri útbúgving eru heima leingi? Eg skilji ikki differentieringina, tí eru allar kvinnur ikki líka vigtigar fyri arbeiðs marknaðin, faklærdar sum ófaklærdar? Og passar tað virkuliga, at tað er ein spurningur um vikur, áðrenn ein kvinna missir sína faklig heit?

Hafturat sigur hann, at samfelagið brúkar nógvan pening upp á at útbúgva kvinnur. Hetta taki eg sum eitt fornermilsi, tí indikerar

hann ikki her, at vit kvinnur skylda samfelagnum nakað? Gera vit ikki okkara samfelagsskyldu, tá vit eru heima hjá barninum?

Vit í seinmodernaða samfelagnum hava tendens til at lovprísa arbeiðinum og halda, at jú MEIRI fólk arbeiða, jú betur er tað fyri samfelagið í síni heild. Við at arbeiða, skapar menniskjan nakað sum hevur stórt virði - brúksvirði. Brúksvirði kann bæði vera nakað materielt og nakað immaterielt. Tað, at ein mamma er heima hjá sínum barni er, eftir mínum tykki, tað týðningarmiklasta immateriella virði yvirhøvur. Familjan er tann vigtigasta eindin í samfelagnum, og tí er tað alneyðugt, at pláss er fyri einum góðum familjulívi.

Arbeiða vit kvinnur ikki ivaleyst? Eg haldi, at hugburðurin hjá Samró minnir um hugburðin sum man í dag hevur til búrhønur: Vanligar hønur verpa 6 dagar um vikuna og hava so ein frídag. Við ljósi og hita, hevur man nú snýtt búrhøurnar so at tær verpa 7 dagar um vikuna. Gott nokk fær mann so eitt eyka egg, men bæði trivnaðurin og livialdurin hjá hønuni verða sterkt reduserað. Eg trúgvi, at tað sama er galdandi fyri okkum um menniskju – Hvis vit blíva pressaði ov nógv og t.d. barsilsskipanin verður stytt, so vil í øllum førum trivnaðurin, nøgdsemi, motivatiónin og gleðin hjá bæði kvinnuni og barninum redu serast.

"Arbeit macht frei" (arbeiði ger teg frían) stóð uppiyvir inngongini til fleiri av nazi-konsentratiónslegunum undir 2. verðaldarbardaga, m.a. Auschwitz. Útsøgnin var ein lygn, tí arbeiðið gjørdi ongan frían, sjálvt um onkur stakkals sál nokk neyðhelt sær í vónini um, at orðini á skeltinum passaðu. Meira arbeiði og stytt barsilsfarloyvi er IKKI svarið eftir mínari meining. Heldur tvørturímóti.

Útbúgvið føroyingar til móguleikar

Elsebeth Mercedis Gunnleygsdóttir løgtingslimur

Í samband við umrøðuna av løgmannsrøðuni eri eg endurgivin fyri at siga, at vit hava ov nógv akademikarar í Føroyum.

Hetta vil eg ikki hava sitandi á mær og ynski at koma við eini rættleiðing.

Boðskapurin hjá mær var og er framvegis, at vit eiga at leggja dent á at hava útbúgvingar her heima, sum hóska til okkara samfelag. Vit eiga at eggja og stimbra til útbúgvingar har stórv eru til tey ungu eftir lokna útbúgving. Soleiðis, at tey ikki ímóti sínum vilja, eftir loknan lestur, noyðast uttanlanda at arbeiða, tí ongi arbeiðstilboð eru her.

Sjálvandi skulu okkara ungu útbúgva seg, og tey skulu eisini sjálvi avgera, hvørja útbúgving tey ynskja at fara undir.

Sjálvt í Danmark hava politikarar og fjølmiðlar sett spurnartekin við fleiri hægri útbúgvingar, um hesar hóska til tað danska samfelagið. Í Føroyum eiga vit eisini at seta spurnartekin við hetta.

Eg standi fast við innihaldið í tí, sum eg eri endurgivin fyri at siga í fjølmiðlunum, men yvirskriftin (ov nógvir akademikarar í Føroyum) er misvísandi.

Eg krevji, at vit ikki geva okkara ungdómi útbúgvingar, sum taka nógvar ár uttan arbeiðsmóguleikar aftaná. Tað er uttan mun til hvør útbúgvingin er.

Ungdómurin skal hava móguleikar.

Ríkisfelagsskapurin í vanda

Gerhard Lognberg løgtingsmaður

Er hetta verða tað vit koma at kenna okkara ríkisfelagsskap fyri, so er okkara samarbeiðið í vanda, og tað er stórt spell.

Danmark eigur at bakka Føroyar upp, tí vit eru í ríkisfelagsskapi, alt annað er ómøguligt.

So er spurningurin

Kann tað lata seg gera at før oyska fólkatingsumboðið stuðlar eini danskari stjórn? Nei tað haldi eg ikki, sjálvt um eg ongan móguleika havi fyri at ávirkað tað, ella sera lítlan.

Hetta er álvarsamt

ES bjóðar Føroyum av til kríggj, skulu vit vinna hetta kríggj, so er tað bara við Guds hjálp og ongum øðrum, tí hetta eru tveir ymiskir partar á stødd, tað eru vit væl saktans samd um.

Mín áheitan til Sjórd Skaale skal tí verða, at hann eigur at taka seg úr samarbeiðinum hann er í, eitt gamalt orðatak sigur: "eingin kann tæna tveimum harrum",

men sjálvsagt er tað best um Sjórdur klárar at samráða seg fram til at Danmark ikki setur ES lógir í gildi ímóti Føroyum, tí vit eru partur av danska ríkinum. Tað er stórskomm fyri Danmark, um tað hendur at teir stuðla einum ES boykott.

Vit kunnu ikki lata sum einki, ímeðan ES traðkar á okkum og Danmark samtykkir.

Mín vón skal verða, at orðini sum H.C. Hansen segði niðri á Oksakletti í Skopun í 1957: "Der skal altid være en udstrakt hånd fra den danske stat til det Færøske folk".

Til seinast vil eg heita á føroysku myndugleikarnar,

um at royna at fáa partarnar til samráðingarborðið aftur.

Mín meining er at føroyingar hava rætt til at veiða tað ríkidømi sum svimur í føroyskum sjógv.

Neyðarróp til avvarðandi myndugleikan

Absalon í Buð

At um ikki okkurt verður gjørt – So er stórvandi fyri att ein ólukka hendur í tunnlunum, norð um fjall.

Havi víst á nakrar loysnir:

Ljósreguleringar – Separera tungu ferðsluna frá tí løttu. o.s.v.

Hvat er frægast, kunnu vit tjakast um. Men okkurt má gerast?

Havi í drúgva tíð, heitt á myndugleikan, um at fáa ferðsluteljara í tunnlarnar, so vit kunnu staðfesta, hvussu stórv trupulleikin er.

Sum at sletta vatn á gás.

Sýnist sum mynduleikin, vil ikki ásannað kaosið.

Støðan er hon:

Sambært raðfestingunum fáa vit onga broyting í tunnlunum komandi 10 - 15 árini.

Í dag koyra eftir meting eini 1 5 0 0 akfør gjøgnum tunnlarnar um døgnið.

Harav stórv partur, stórv tung akfør.

Tá Viðareiðis tunnulin er gjørdur (ið teir vísu politikkarnir mettu, hevði hægri

prioritet) - verður trýstið upp aftur størri.

Tí ein innilig áheitan á tykkum – ið kunnu gera okkurt.

Fái fingurin út úr einum ávísum stað.

Áðrenn ein óbótalig ólukka hendur.